

REGLUGERÐ

um breyting á reglugerð fyrir Eyjafjarðarsýslu um fjallgöngur og fjárskil,
nr. 35 16. apríl 1934.

1. gr.

Inn í reglugerðina bætist ný grein, er verði 15. gr., svo hljóðandi, og breytist greinatalan samkvæmt því:

Noti fjáreigandi upprekstrarland á utansveitarafrétti, en innan sýslunnar, ber honum að inna þar fjárskil af hendi fyrir þann fjárfjölda, er hann hefur á afréttinn rekið, eftir þeim reglum, sem þar gilda. Þó hefur hreppsnefnd þess hrepps, er hann býr í, rétt til þess að leggja á hann fjárskil í heimasveit sinni. Þó má samanlögð tala fjárskiladagsverka hans ekki vera hlutfallslega hærri en annarra fjáreigenda í þeim hreppi, samkvæmt þeim reglum, sem þar gilda um niðurröðun fjárskiladagsverka.

Nota fjáreigandi afrétt utan sýslu og geri þar fjallskil, má gera honum fjárskil í heimasveitinni eftir sömu reglum og gilda hér að ofan.

2. gr.

Fyrri málsgr. 16. gr., sem verður 17. gr., orðist þannig:

Nú á einhver að gera fjárskil í öðrum hreppi en hann er búsettur í. Skal hann þá um leið og hann rekur á afréttinn, gefa hlutaðeigandi eiganda eða umráðamanni afréttarins upp fjártölu þá, er hann hefur þangað rekið, en umráðamanni afréttar er aftur á móti skylt að gefa hlutaðeigandi hreppsnefnd í tæka tíð sundurliðaða skýrslu um fjártölu þá, er á afréttinn var rekin.

3. gr.

Fyrri málsgr. 18. gr., sem verður 19. gr., orðist svo:

Löggöngur skulu vera tvennar á hausti hverju. Þó getur hreppsnefnd, með samþykki oddvita sýslunefndar, ákveðið þrennar göngur í hreppi sínum. Fyrri gangnadagur skal vera 20. september og skal síðan gengið með viku millibili. Oddviti sýslunefndar getur þó, eftir beiðni hreppsnefnda úr einum eða fleiri hreppum, ákveðið aðra gangnadaga fyrir viðkomandi hrepp eða hreppa, ef fullgildar ástæður liggja til.

4. gr.

Við 20. gr., sem verður 21. gr., bætist svo hljóðandi viðauki:

Heimilt er þó hreppsnefnd að veita leyfi til þess að fjallsöfn séu rekin inn í heimaréttir til sundurdráttar í síðari göngum, ef hlutaðeigandi gangnaforingi samþykkir.

5. gr.

24. gr., sem verður 25. gr., orðist svo:

Aðalréttir og aukaréttir skulu vera þær sömu og nú eru. Þyki þörf á því að fjölga réttum eða færa þær úr stað, skal hlutaðeigandi hreppsnefnd leggja það fyrir almennan sveitarfund og ræður meiri hluti atkvæða úrslitum. Sé um aðalrétt að ræða, þarf samþykki sýslunefndar til breytingarinnar.

Kostnaður við viðhald og byggingu skilarétta greiðist úr sveitarsjóði.

Skyldur er hver að leggja til land undir fjárrétt og hleðsluefni í hana, valdi það ekki skemmdum á yrktu landi. Sanngjarna þóknun úr sveitarsjóði ber að greiða hlutaðeiganda fyrir jarðrask og átroðning eftir mati tveggja óvilhallra manna, er sýslumaður útnefdir, hafi samkomulag ekki náðst.

6. gr.

72

25. gr. falli niður.

4. maí

7. gr.

Síðari málsgr. 27. gr. orðist svo:

Enginn má reka burt úr rétt fyrr en úrtíningur er upp dreginn, nema fjárskilastjóri leyfi. Ekki má heldur hleypa fé úr dilki fyrr en búið er að kanna það af mönnum, er réttarstjóri kveður til þess.

Fjárskilastjóri hefur einn öll umráð á réttar- og dilkrúmi aðalréttardaga. Öll óhlýðni og þrjózka við fjallskilastjóra varðar sektum.

8. gr.

32. gr. orðist svo:

Gæzlukaup fyrir kindur þær, sem ekki spyrjast uppi í síðari göngum, má eigi hærra vera en 10 aurar um sólarhring hvern, talið frá þeim degi, er fjallskilastjóri tók þær í gæzlu eftir síðari réttir, og borgist það þegar eigandi vitjar fjárins, eða það er selt, annars er gæzlumaður ekki skyldur að sleppa fénu. Þó má fjallskilastjóri hækka gjald þetta fyrir fé úr öðrum sýslum til jafnaðar móts við sams konar gjöld í þeim.

9. gr.

Fyrsta málsgrein 33. gr. orðist svo:

Viku eftir að löggöngum er lokið skal hver hreppsnefnd láta gera eftirleit á öllum afréttum hreppsins.

10. gr.

35. gr. orðist svo:

Sýslunefnd skal láta prenta markaskrá fyrir alla sýsluna svo oft, sem þurfa þykir, og útbýta henni eftir þörfum.

Þeir, sem flytja inn í sýsluna eða taka upp ný mörk milli þess sem markaskrá er prentuð, skulu auglýsa þau fyrir fjárskilastjórum.

Þeir, sem vanrækja að láta prenta mörk sín í markaskrá sýslunnar, mega búast við að farið verði með fé þeirra sem óskilafé.

Reglugerð þessi, sem sýslunefnd Eyjafjarðarsýslu hefur samið og samþykkt samkvæmt 41. gr. sveitarstjórnarlaganna, 31. maí 1927, staðfestist hér með til þess að öðlast gildi 1. september 1948, jafnframt er úr gildi felld reglugerð nr. 142 12. ágúst 1940, um breyting á reglugerð fyrir Eyjafjarðarsýslu um fjallgöngur og fjárskil nr. 35 16. apríl 1934.

Landbúnaðarráðuneytið, 4. maí 1948.

Bjarni Ásgeirsson.

Árni G. Eylands.